UNIVERZITET U BANJOJ LUCI ELEKTROTEHNIČKI FAKULTET

Prof. dr Dražen Brđanin

PROJEKTOVANJE SOFTVERA / dekompozicija sistema/

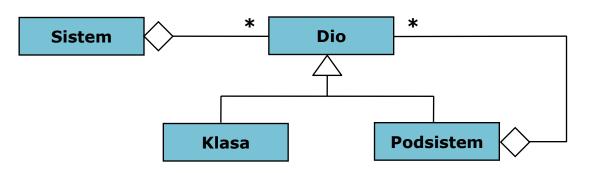
2. Dekompozicija sistema

Dekompozicija sistema je postupak kojim se sistem reprezentuje kao kolekcija podsistema.

Podsistemi

- Podsistem je kolekcija blisko povezanih klasa, asocijacija, operacija, događaja i ograničenja.
- Podsistemi se u UML modeluju kao paketi.
- Podsistem je zamjenljivi dio sistema sa dobro definisanim interfejsima, a koji inkapsulira stanje i ponašanje svih sadržanih klasa.
- Podsistem tipično korespondira obimu posla kojim može biti dodijeljen jednom programeru ili razvojnom timu. Dekompozicijom sistema na (relativno nezavisne) podsisteme, više timova može istovremeno da razvija pojedine podsisteme uz minimalnu međusobnu komunikaciju.
- U slučaju kompleksnih sistema, dekompozicija može rekurzivno da se primjenjuje podsistemi mogu da se dekomponuju na jednostavnije podsisteme.

Podsistemi se različito realizuju u programskim jezicima:

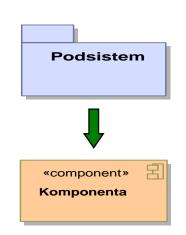
Java (paketi)

C++ (ne podržava podsisteme)

2. Dekompozicija sistema

Podsistem = komponenta ciljnog softverskog sistema

- U kasnijim fazama, podsistemi se mapiraju u komponente sistema:
 - logička komponenta podsistem koji nema eksplicitni run-time ekvivalent
 - fizička komponenta podsistem koji ima eksplicitni run-time ekvivalent, npr. DB server

Proces dekompozicije

- Iterativno-inkrementalni proces:
 - iterativne revizije postojeće dekompozicije i inkrementalno adresiranje novog
 - dijeljenje/spajanje i dodavanje/izbacivanje
- Inicijalna dekompozicija:
 - zasnovana na funkcionalnom modelu
 - slučaj upotrebe → podsistem (dijelovi strukturnog modela koji pripadaju istom slučaju upotrebe pripadaju jednom podsistemu)
- Naknadne transformacije:
 - tehnike: raslojavanje i particionisanje (layering/partitioning)
 - arhitekturni stilovi (šabloni za dekompoziciju)
 - klijent-server, MVC, repozitorijum, 3-slojna, 4-slojna, SOA, ...
 - ciljna softverska arhitektura je konkretna instanca nekog arhitekturnog stila

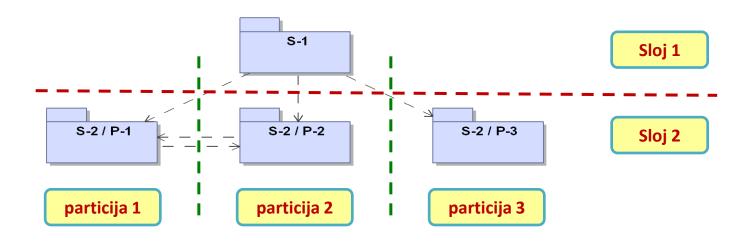
Tehnike za dekompoziciju (tehnike za smanjivanje stepena spregnutosti)

Vertikalna dekompozicija (raslojavanje)

- Sloj je podsistem koji obezbjeđuje servis drugom podsistemu, uz sljedeća ograničenja:
 - sloj zavisi samo od servisa nižih slojeva,
 - sloj nema znanje o višim slojevima.

Horizontalna dekompozicija (particionisanje)

- Sloj može horizontalno da se izdijeli na više manjih (nezavisnih) podsistema particije
 - particije obezbjeđuju servise drugim particijama istog sloja
 - particije se često nazivaju slabo spregnuti podsistemi (weakly coupled)

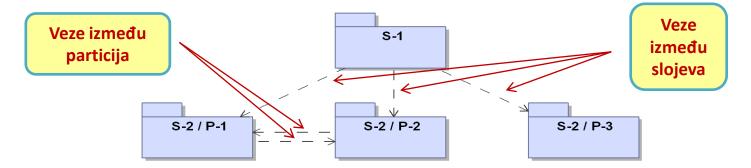
Veze između podsistema

Vertikalne veze (veze između slojeva)

- "compile time" zavisnosti
 - sloj A zavisi od sloja B
 - npr. import, build
- "run time" zavisnosti
 - sloj A poziva sloj B
 (npr. web klijent poziva web server)
 - slojevi nisu procesorski čvorovi
 (SW/HW mapiranje je predmet naknadne analize)

Horizontalne veze (veze između particija)

- "Peer-to-Peer" veze
 - particije su ravnopravne i imaju uzajamno znanje jedna od drugoj
 - particija A poziva particiju B i particija B poziva particiju A

Neke heuristike za dekompoziciju

- Ukupan broj podsistema: ≤10
 - više podsistema povećava stepen sprege u sistemu (više servisa)
- Ukupan broj slojeva: ≤5
 - dobar dizajn: 3 sloja

Osnovni cilj dekompozicije: REDUKCIJA SLOŽENOSTI

Mjere složenosti

Povezanost (coherence)

mjera zavisnosti između klasa u podsistemu

visoka povezanost (high coherence)

- klase u podsistemu imaju slične uloge, izvršavaju slične zadatke, i uzajamno su povezane većim brojem asocijacija
- postiže se ako je većina interakcija unutar podsistema, a ne preko granica podsistema
- Uvijek pitanje:

Da li dati podsistem stalno poziva neki servis drugog podsistema?

Da: Objediniti podsisteme ako je moguće!

- niska povezanost (low coherence)
 - velik broj pomoćnih i uslužnih klasa u podsistemu, koje su povezane malim brojem asocijacija

Sprega (coupling)

- mjera zavisnosti između podsistema
- visoka sprega (high coupling)
 - promjena u jednom podsistemu ima velik uticaj na drugi podsistem

niska sprega (low coupling)

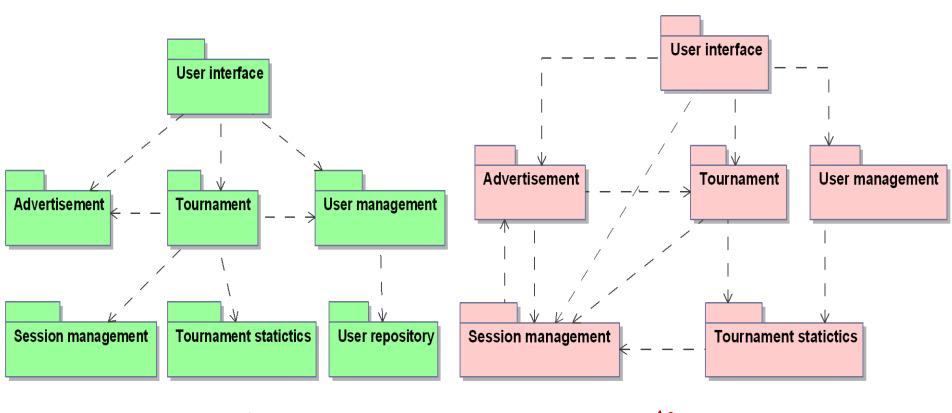
- promjena u jednom podsistemu nema uticaj na drugi podsistem
- postiže se ako pozivajuća klasa ne mora da zna ništa o implementaciji pozivane klase (princip skrivanja informacija)

Dobar dizajn

Primjer (Sistem za podršku odlučivanju) Sistem za podršku odlučivanju Sistem za podršku odlučivanju Operacionalizacija 皂 Podzadatak Podzadatak Zadatak Akcija Zadatak Akcija Odlucivanje 串 **Problem** Odluka Odluka **Problem** Kriterijum Opcija Kriterijum Opcija

Zone visoke povezanosti i niske sprege

Primjeri dekompozicije

- 3-slojna dekompozicija
- slojevi nizu uzajamno zavisni
- niska sprega podsistema

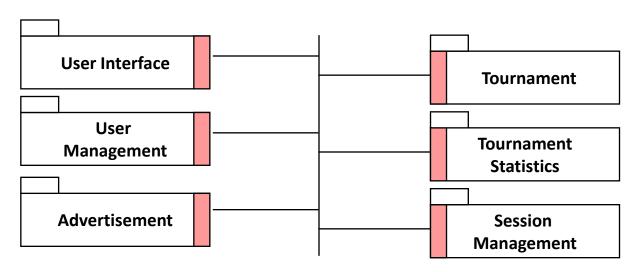
- visoka sprega podsistema
- slojevi uzajamno zavisni
- •

Servisi

- Servis je kolekcija operacija kojom raspolaže neki podsistem.
- Servisi se definišu tokom projektovanja sistema, a rafiniraju kao interfejsi podsistema tokom detaljnog objektnog dizajna.
- Heuristika: slučajevi upotrebe često figurišu kao servisi podsistema

Interfejs podsistema

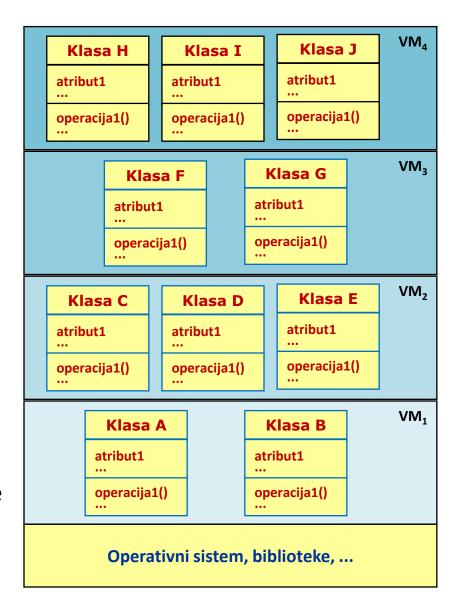
- Interfejs podsistema je skup operacija kojima se specifikuje interakcija i tok informacija između podsistema (ne unutar podsistema).
- Dobar dizajn: svaki podsistem ima jedan interfejsni objekat koji reprezentuje sve servise kojima raspolaže dati podsistem (projektni obrazac FASADA)
- Dobar dizajn: sistem kao skup interfejsnih objekata

Interfejsni objekat podsistema

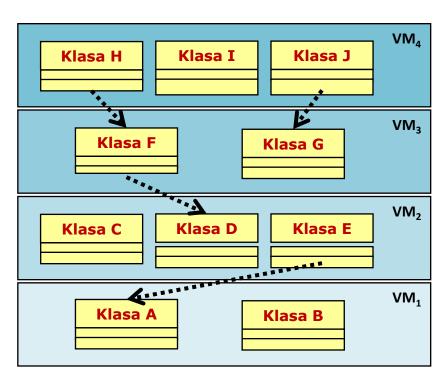
Virtuelna mašina ("nivo apstrakcije")

- Virtuelna mašina je podsistem koji je sa drugim virtuelnim mašinama (iznad i ispod) povezan vezama tipa "obezbjeđuje servis za".
- Slojevi i virtuelne mašine često se poistovjećuju.
- Virtuelna mašina je kolekcija klasa modul koji koristi servise virtuelnih mašina ispod i obezbjeđuje servise virtuelnim mašinama iznad.
- Virtuelna mašina je ključni koncept u apstrakciji sistema ("out of date" za distribuirane sisteme, ali veoma pogodan za jednoprocesorske arhitekture)
- Sistem kao hijerarhija virtuelnih mašina,
 svaka virtuelna mašina koristi jezičke primitive
 koje obezbjeđuju niže virtuelne mašine

Zatvorena arhitektura (*opaque layering*)

 Svaka VM može da poziva samo operacije iz VM neposredno ispod.

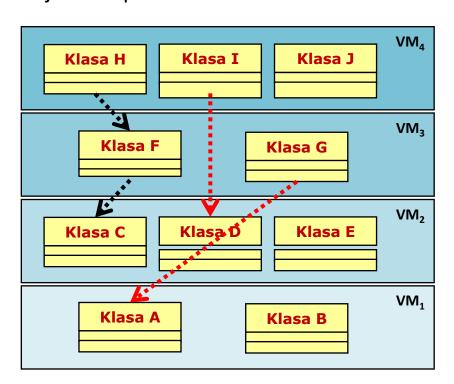

Projektni ciljevi:

- fleksibilnost
- lako održavanje
- prenosivost

Otvorena arhitektura (transparent layering)

 Svaka VM može da poziva operacije iz bilo koje VM ispod.

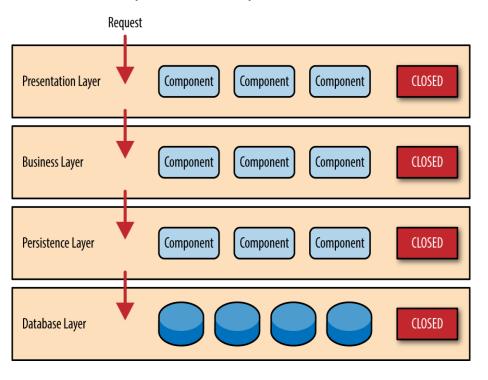

Projektni ciljevi:

run-time efikasnost

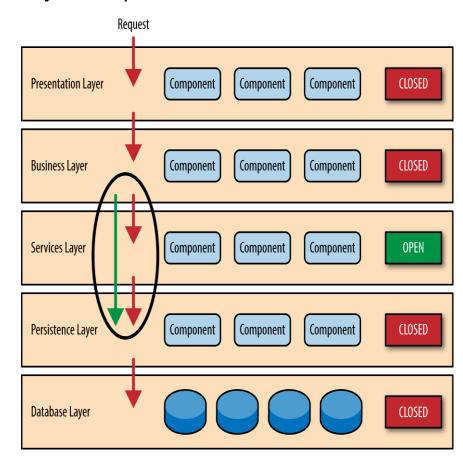
Zatvorena arhitektura (opaque layering)

 Svaka VM može da poziva samo operacije iz VM neposredno ispod.

Otvorena arhitektura (transparent layering)

 Svaka VM može da poziva operacije iz bilo koje VM ispod.

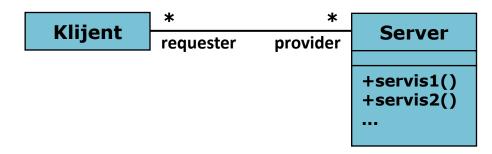
Tipični arhitekturni stilovi (šabloni za dekompoziciju)

Klijent/Server arhitekturni stil

- Jedan ili više servera obezbjeđuje servise klijentima
- Klijent poziva server, server izvršava odgovarajući servis i vraća rezultat
 - Klijenti znaju interfejs servera (bez toga nema ni poziva servisa)
 - Server ne mora da zna interfejs klijenta
- U opštem slučaju, odziv je neposredan
- Krajnji korisnici imaju interakciju samo sa klijentom

Klijent/Server arhitekture

- Česta upotreba u sistemima sa bazama podataka
 - Front-end: korisnička aplikacija (klijent)
 - Back-end: manipulacija bazom (server)
- Funkcije klijenta:
 - unos podataka (prilagođeni UI interfejs)
 - front-end obrada podataka
- Funkcije servera:
 - centralizovano upravljanje podacima
 - integritet i konzistentnost podataka
 - sigurnost
 - **–** ...

Tipični arhitekturni stilovi

Projektni ciljevi u klijent/server arhitekturi

Dranacivact (nortabilinact) -

	operativnim sistemima i u različitim mrežnim okruženjima
Slojevitost i transparentnost –	Server može da ima distribuiranu arhitekturu, ali ga klijenti vide kao jedinstven "logički" servis
Visoke performanse –	Klijenti optimizovani za intenzivnu interakciju sa korisnikom Server optimizovan za CPU i <i>storage</i> procesiranje

Skalabilnost – Server ima mogućnost posluživanja velikog broja klijenata

Fleksibilnost – Mogućnost implementacije klijenta na različitim

terminalnim uređajima (desktop, laptop, PDA, mobile, ...)

Pouzdanost – Server ima ugrađene mehanizme koji obezbjeđuju

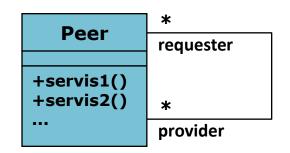
konzistentnost, integritet, transakcije,

Sorver ima mogućnost izvršavanja na različitim

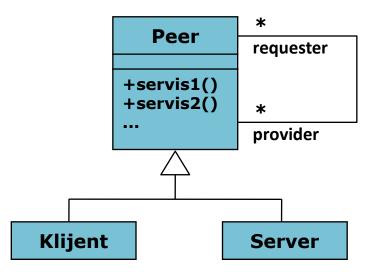
Tipični arhitekturni stilovi

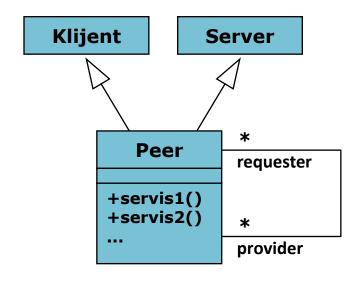
Peer-to-Peer arhitekturni stil

- peer = vršnjak, parnjak
- generalizacija klijent/server arhitekturnog stila
- Klijenti mogu da budu serveri, a serveri mogu da budu klijenti

Projektne peer-to-peer alternative?

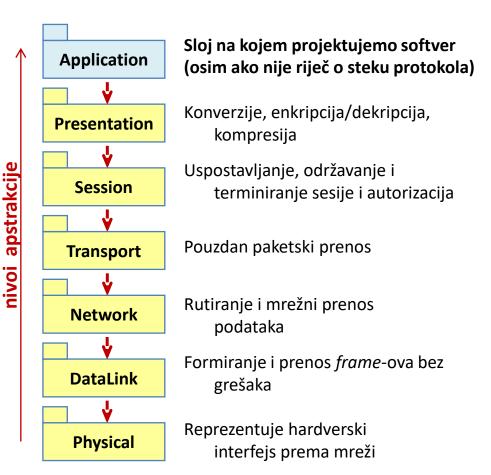
Peer može da bude i klijent i server

Peer može da bude klijent ili server

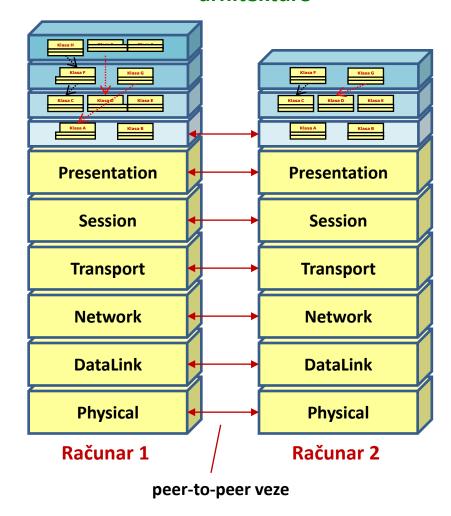
Tipični arhitekturni stilovi

Primjer peer-to-peer arhitekture

- OSI (Open System Interconnection)
 - 7-slojni referentni komunikacioni model

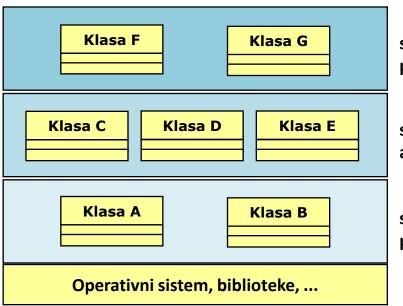
OSI je primjer zatvorene arhitekture

Tipični arhitekturni stilovi

3-slojni (3-Layer) arhitekturni stil

- Arhitekturni stil u kojem je sistem strukturisan na tri hijerarhijska podsistema (sloja)
- Arhitekturni stil kojeg čine tri virtuelne mašine (Dijkstra, 1965):
 - sloj prezentacije: korisnički interfejs / klijent
 - sloj aplikacije: middleware / business logic
 - sloj podataka: baza podataka

sloj prezentacije

sloj aplikacije

sloj podataka

3-slojna (3-Tier) arhitektura

 Softverska arhitektura koja podrazumijeva distribuciju tri sloja na tri odvojena hardverska čvora

Termini Layer i Tier često se koriste bez razlike

Layer = tip (npr. klasa, podsistem)

Tier = instanca (npr. objekat, čvor)

3-slojni arhitekturni stil tipično se koristi u web programiranju:

- 1. Web Browser implementira korisnički interfejs
- 2. Web Server servisira zahtjeve web browsera
- 3. DBMS upravlja podacima

Tipični arhitekturni stilovi

4-slojni (4-Layer) arhitekturni stil

 Arhitekturni stil u kojem je sistem strukturisan na četiri hijerarhijska podsistema (sloja)

- Npr:
 - Prezentacioni sloj korisnički interfejs

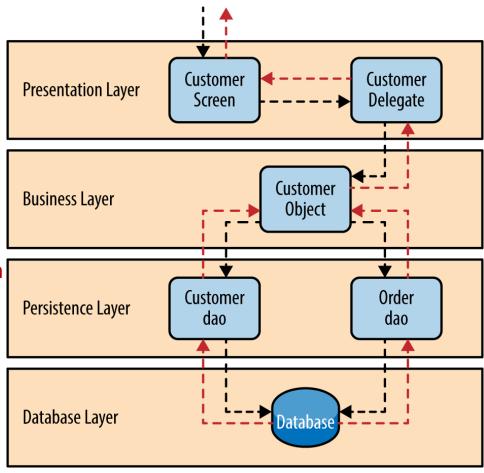
(JSF + manged beans)

Sloj aplikativne logike:

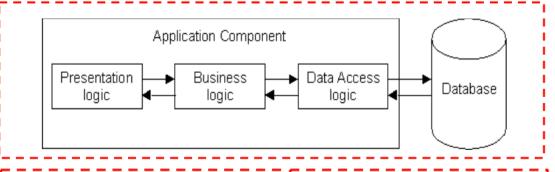
kontroleri za poslovnu logiku (local Spring bean / remote EJB3 bean)

- Sloj pristupa perzistentnim objektima upravljanje perzistentnim objektima (ORM mapping)
- Sloj baze podataka

DBMS + baza podataka

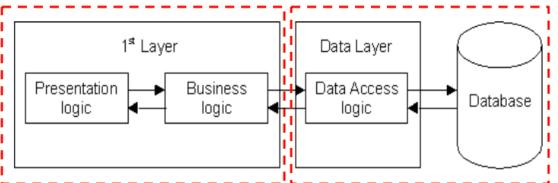

Realizacija slojeva – različite arhitekture i različiti fizički razmještaji

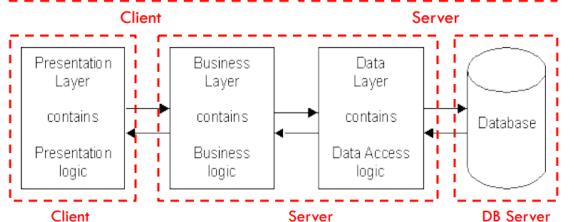
1-slojna (1-Tier) arhitektura

Svi slojevi na istom čvoru i jako spregnuti Otežana skalabilnost – sve na jednom procesoru Otežana portabilnost – nova implementacija? Otežano održavanje – slojevi su integrisani

2-slojna (2-Tier) arhitektura

Baza podataka i upravljanje podacima na serveru Olakšan prelazak na drugi DBMS/bazu podataka Prezentacioni i aplikativni sloj jako spregnuti

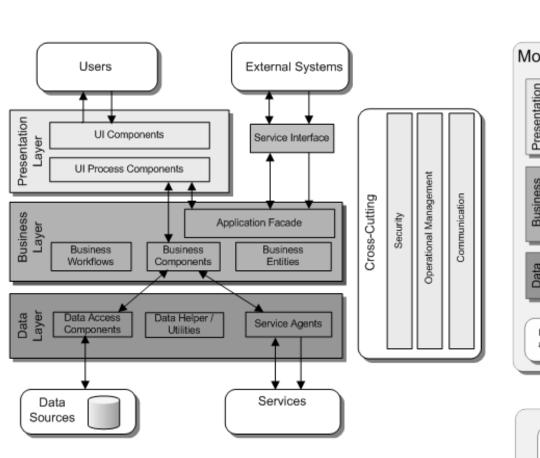

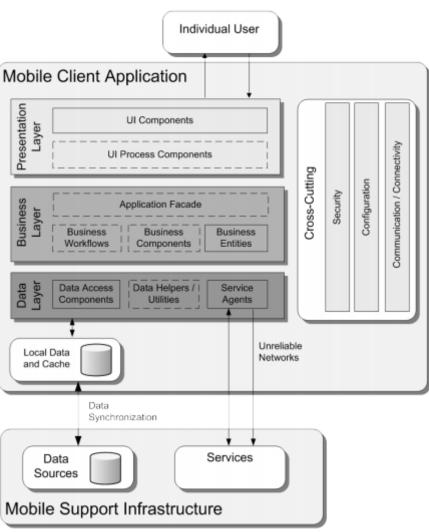
3-slojna (3-Tier) arhitektura

Svi slojevi su slabo spregnuti Svaki sloj može biti na posebnom čvoru Olakšan razvoj, testiranje, održavanje, reuse

Tipični arhitekturni stilovi

Primjeri višeslojnih arhitekturnih stilova

Prednosti višeslojnog stila (visoka kohezija – niska sprega)

Jednostavnost razvoja – Veoma popularan arhitekturni stil u industriji

Razvoj po slojevima – specijalizacija znanja (front-end, back-

end, perzistentni sloj)

Jednostavnost testiranja – Svaka komponenta pripada specifičnom sloju pa je

komponente u drugim slojevima lako zamijeniti

korespondentnim stabovima (zamjenskim testnim

komponentama) i slojeve testirati nezavisno

Jednostavnost održavanja – Slojevi su nezavisni i slabo spregnuti pa je lakše raditi

izmjene na pojedinim komponentama i nezavisno ih

mijenjati alternativnim

Višestruka upotreba (reuse) – Niži slojevi su nezavisni od viših i mogu biti višestruko korišteni

Mane višeslojnog stila

Zahtjevniji razmještaj – Veći broj komponenata na različitim čvorovima

Performanse – Veći broj slojeva smanjuje efikasnost

Skalabilnost – Svaki sloj za sebe je monolitan i nije ga lako skalirati

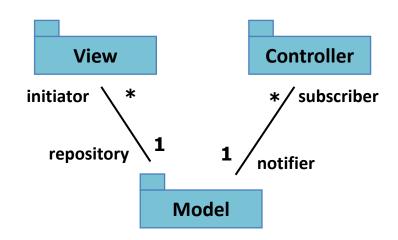
Horizontalno – sloj treba višestruko replicirati na više čvorova

Vertikalno – slojevi na različitim fizičkim čvorovima

Tipični arhitekturni stilovi

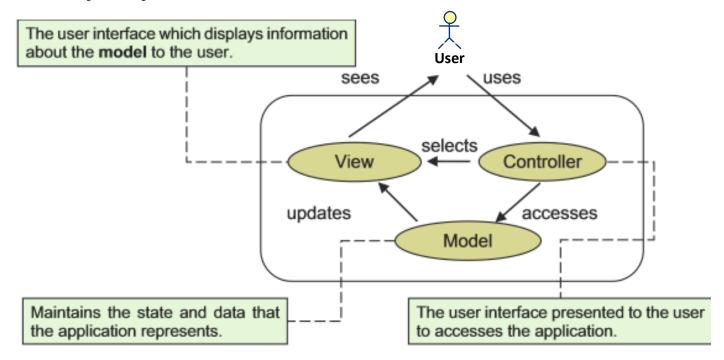
MVC (Model-View-Controller) arhitekturni stil

- MVC arhitekturni stil klasifikuje podsisteme u tri kategorije:
 - model : reprezentacija i pristup podacima (domenskim objektima)
 - view: prezentacija podataka korisniku
 - controller: aplikativna logika / odgovoran za sekvencu interakcija sistema i korisnika i prosljeđivanje promjena modela prema pogledu
- Motivacija za MVC:
 - Interfejs sistema mijenja se mnogo češće nego aplikativna logika
 - Aplikativna logika mijenja se mnogo češće nego domenski objekti

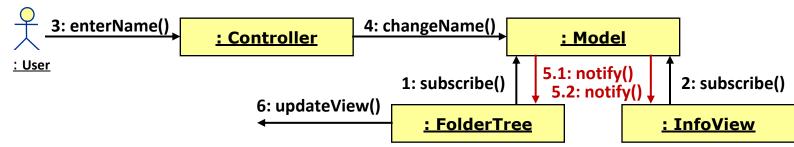

Tipični arhitekturni stilovi

MVC – interakcija objekata

Primjer interakcije:

Tipični arhitekturni stilovi

MVC varijante – sprega modela i pogleda nije direktna, nego ide preko kontrolera

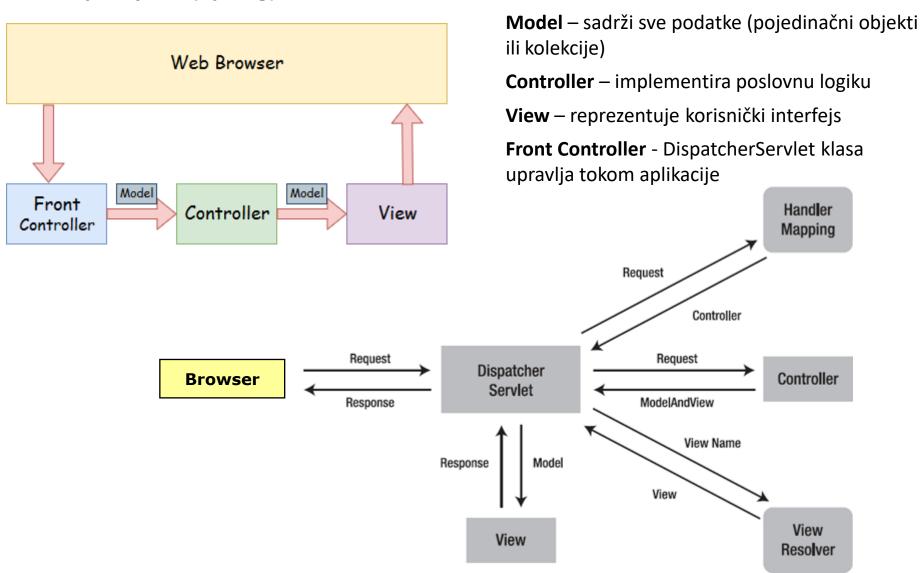
Model-View-Adapter (MVA) ili Mediated MVC ili Model-Mediator-View (MMV)

MVP-MVVM

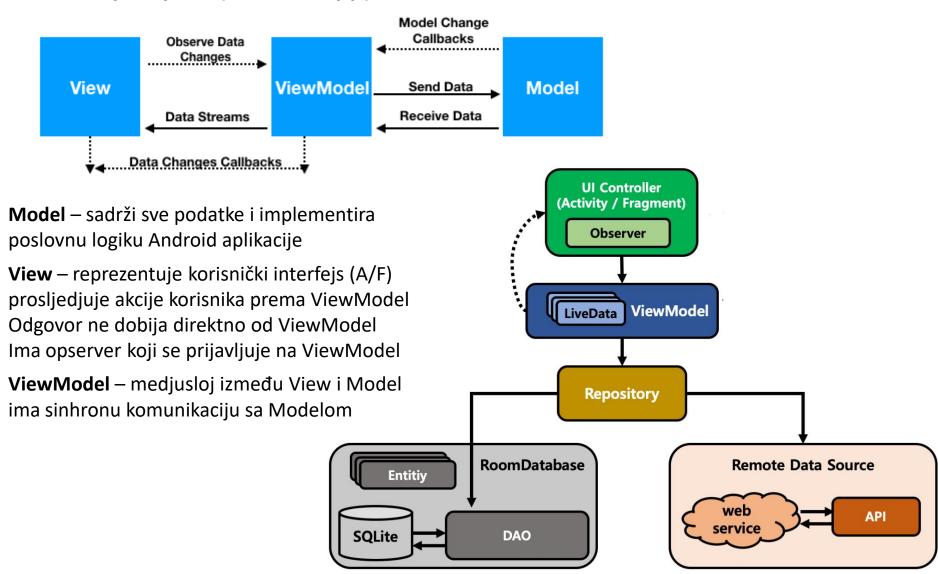
- Model-View-Presenter (MVP)
- Model-View-ViewModel (MVVM)

View Presenter Model **MVC** User Action View Controller Model Invoke Action User Action **Execute Task** Invoke Action Perform Request Action **Notify Changes** Update View Ask for Changes New View Updated Model

MVC – primjene (Spring)

MVVM – primjene (Andriod app)

Tipični arhitekturni stilovi

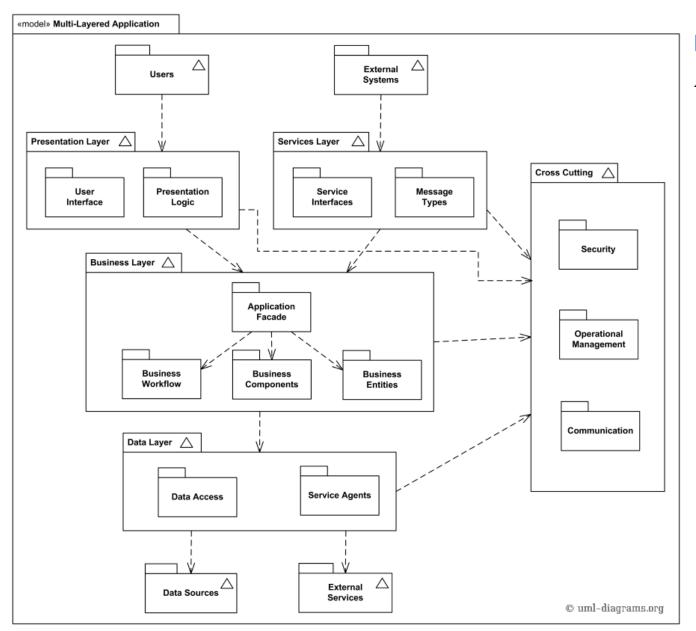
MVC arhitekturni stil – prednosti i nedostaci

Prednosti

Skalabilnost – jednostavno proširivanje (dodavanje novih kontrolera i pogleda)
Jednostavnost dodavanja novih tipova korisnika (dodatni pogledi i kontroleri)
Moguć istovremeni razvoj različitih komponenata
Omogućava primjenu principa "Separation of Concerns"

Nedostaci

Nije pogodan kod složenijih realizacija pogleda – nove web tehnologije Otežano održavanje – dosta koda u kontrolerima Otežano uvođenje novih nivoa apstrakcije

Primjer dekompozicije

Multi-layered application
UML model diagram
example

